25/11/2025

Άγιος Παΐσιος: Η αντοχή της μητέρας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

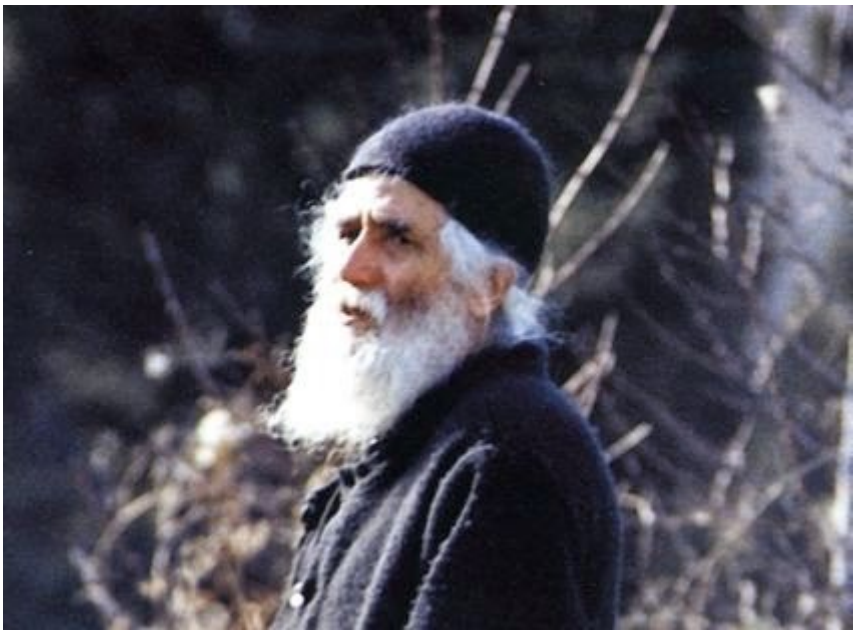

Γέροντα, ο Άγιος Νεκτάριος σε μια επιστολή του προς τις μοναχές γράφει να μην ξεχνούν πως είναι γυναίκες και να προσπαθούν να μιμούνται τις Όσιες και όχι τους Οσίους. Γιατί το λέει αυτό; Μήπως γιατί οι γυναίκες δεν έχουν αντοχή;

– Ποιες; οι γυναίκες δεν έχουν αντοχή; Εγώ τις έχω φοβηθή τις γυναίκες. Έχουν πολλή αντοχή. Η γυναίκα μπορεί στο σώμα να είναι αδύναμη, να έχη λιγώτερες σωματικές δυνάμεις από τον άνδρα, αλλά με την καρδιά που έχει, αν την δουλεύη, έχει τέτοια αντοχή, που ξεπερνάει την ανδρική δύναμη.

Ο άνδρας, ναι μεν έχει σωματικές δυνάμεις, αλλά δεν έχει την καρδιά που έχει η γυναίκα. Να, πρόσεξα μια γάτα που ήρθε στο Καλύβι με τα γατιά της. Ήταν αδύνατη, η κοιλιά της κολλημένη σαν πλάκα. Μια μέρα ήρθε ένα μεγάλο σκυλί που ήταν και κυνηγητικό. Ο Κούρδης, ο γάτος, το έβαλε στα πόδια. Εκείνη σηκώθηκε επάνω, καμπούριασε, αγρίεψε, ήταν έτοιμη να ορμήση επάνω στο σκυλί.

Απόρησα, που βρήκε τέτοιο θάρρος! Βλέπεις, είχε τα γατάκια της. Η μάνα πονάει, κουράζεται, αλλά δεν αισθάνεται ούτε τον πόνο ούτε την κούραση. Ζορίζει τον εαυτό της, αλλά, επειδή αγαπάει τα παιδιά της, αγαπάει το σπίτι της, όλα τα κάνει με χαρά.

Πιο πολύ κουράζεται ένας που ξαπλώνει συνέχεια παρά αυτή. Θυμάμαι, η μάνα μου, όταν ήμασταν μικρά, έπρεπε να κουβαλάη το νερό από την βρύση που ήταν πολύ μακριά από το σπίτι μας· έπρεπε να μαγειρεύη, να ζυμώνη, να πλένη τα ρούχα, να πηγαίνη και στο χωράφι. Έκανε δηλαδή όλες τις δουλειές, είχε κι εμάς τα παιδιά να την ζαλίζουμε και να κάνη και το …δικαστήριο, όταν μαλώναμε.

Έλεγε όμως: «Αυτό είναι το καθήκον μου· είμαι υποχρεωμένη να τα κάνω όλα, χωρίς να γογγύζω». Το έλεγε με την καλή έννοια. Αγαπούσε το σπίτι, αγαπούσε τα παιδιά της, και δεν κουραζόταν με τις δουλειές· όλα τα έκανε με την καρδιά της, με χαρά.

Και όσο περνούν τα χρόνια, τόσο πιο πολύ η μητέρα αγαπά το σπίτι. Παρόλο που περνά η ηλικία, θυσιάζεται πιο πολύ, για να μεγαλώση και τα εγγονάκια της. Και ενώ οι δυνάμεις της λιγοστεύουν, επειδή όμως το κάνει με την καρδιά της, έχει περισσότερο κουράγιο και από τον άνδρα, αλλά και από το κουράγιο που είχε στα νιάτα της.

Και στην αρρώστια, Γέροντα, η γυναίκα έχει μεγαλύτερη ψυχραιμία από τον άνδρα. – Ξέρεις τι γίνεται; Η μητέρα με τις αρρώστιες του παιδιού έχει αντιμετωπίσει πολλές φορές την αρρώστια και έχει πολλές εμπειρίες. Θυμάται πόσες φορές ανέβηκε ο πυρετός και ξανακατέβηκε. Είδε διάφορες σκηνές· το παιδί να πνίγεται ή να λιποθυμάη και με ένα-δυό χτυπήματα να συνέρχεται κ.λπ.

Ο άνδρας δεν τα βλέπει αυτά και δεν έχει τέτοιες εμπειρίες. Γι’ αυτό, αν δη το παιδί καμμιά φορά με πυρετό ή λίγο χλωμό, πανικοβάλλεται και αρχίζει: «Το παιδί χάνεται! Τι θα κάνουμε τώρα; Τρέξτε, φωνάξτε τον γιατρό!».

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Παϊσίου Αγιορείτη, «Οικογενειακή ζωή», Λόγοι Δ’, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)